

[Alsing Andersen.]

— det vil sige det franske Socialdemokrati og det internationale Socialdemokrati — „siger: Sikkerhed ved Hjælp af Voldgift og Afrustning.“

Med andre Ord, den Sikkerhed, som man taler om fra de konservative Partiers Side som Forudsætning for Afrustningen, kan først skabes ved Afrustningens Gennemførelse. Det forekommer mig, at den Tale, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen holdt her, hvor han viste alle de svage Punkter, som kan paa-vises ved de Forbehold, som er taget af de forskellige Regeringer med Hensyn til Kellogg-Pagten f. Eks., netop viser Sandheden i den socialistiske og radikal-demokratiske Opfattelse, at Pagter og Konventioner gør det ikke, men at det er Afrustningen, som skal til for at skabe den Sikkerhed, som Folkene stræber efter.

Naar dette er Kendsgerningen, tror jeg, man skal opgive Haabet om at have nogen Fordel af at prøve paa at skabe nogen Forskel mellem Socialdemokratiet, her og i andre Lande. Det, der er sket i Danmark ved Valget i Foraaret, er det samme, som er ved at ske ude omkring i de store Lande, at den store, brede Befolkning, Arbejderne og Mellemstanden, Bondebefolkningen o. s. v., der dog altid, tør jeg vel sige, rammes haardest af krigerske Katastrofer, er ved at faa Øjnene op for, at hele dette vigtige internationale Spørgsmaal løses ikke efter den konservative Rustningsformel, som i Virkeligheden spillede Fallit, da Verdenskrigen udbrød i 1914, men kun gennem den socialistiske og radikal-demokratiske Afrustningsformel. Derfor, hvad enten man ser paa Vilkaarene i Almindelighed eller paa den tekniske Udvikling af Krigen, tror jeg, man maa sige, at Slaget er tabt for den konservative Militæropfattelse, og jeg tror ikke, der vil blive nogen Mulighed for den — selv med alle mulige Mobiliseringsbestrebelse i Ind- og Udland — for at vinde et nyt.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Udtalelse om, at den konservative Generalkorrespondance ikke skulde have anvendt den Udtalelse, vi har faaet fra den svenske socialdemokratiske Fører Hr. P. Albin Hansson, skal jeg bemærke, at den

konservative Generalkorrespondance havde rettet Opfordring til svenske og andre nordiske Politikere om at udtale sig angaaende dette Spørgsmaal, og naturligvis har Generalkorrespondancen ikke været saa uhøflig ikke at udsende de Udtalelser, som den har faaet. Udtalelsen fra Hr. P. Albin Hansson er derfor ogsaa udsendt af Generalkorrespondancen og har været optaget i en lang Række konservative Provinsblade.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alsing Andersen: Jeg tvivler ikke om, at den konservative Generalkorrespondance har udsendt denne Artikel. Jeg tilstaar, at jeg ikke har saa god Tid, at jeg har kunnet læse alle konservative Aviser, men det vil jo ogsaa være let, selvfølgelig, for det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft at meddele her, i hvilke konservative Blade den har staaet. Jeg har ikke set denne Udtalelse i de Aviser, jeg har søgt at følge, og det er i alt Fald en Kendsgerning, at det konservative Hovedorgan aldeles ikke har interesseret sig for denne Artikel.

Holstein: Blandt alle de mange urigtige og bristende Forudsætninger, som har bragt Medlemmerne af den nuværende Koalitionsregering til Magten, paa hvilke den bygger sin Tilværelse politisk, og som en Dag vil styrte sammen over dem, er ogsaa den, at Valget i Foraaret gav en mægtig Vælgermajoritet til Fordel for den højtærede Udenrigsministers Militærforslag. Jeg skal dertil sige, at Valget i Foraaret først og fremmest var et Valg om økonomisk Løn- og Levefod for den mindre bemidlede Befolkning; det var Menigmands Selvforsvar mod dem, der efter hans Formening, og maaske ikke med Urette, opfattedes som dem, der søgte at trykke ham økonomisk ned. Venstre vilde slaa og afvæbne det socialiserende Demagogi — og det gav det nye Vaaben i Hænde. Venstre vilde sætte Dæmning mod Socialdemokratiet — og det aabnede en Sluse, hvorigennem Socialdemokratiet væltede frem som en fossende Elv, naar Sneen smelter og Isen brister ved Foraarstide.

Men dernæst var Valget Udtryk, ikke for Tilslutning til den højtærede Udenrigsministers Pseudo-Militærvæsen, men for et Krav om Klarhed og Redelighed i Forsvars-sagen. Der er intet Parti, der siden Aar-